

Sygn. akt IV KO 14/20

POSTANOWIENIE

Dnia 18 lutego 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 18 lutego 2020 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 29 stycznia 2020 r., sygn. akt III Kp (...),
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wniosek i sprawę przekazać do rozpoznania
Sądowi Rejonowemu w Z..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 stycznia 2020 r., III Kp (...), Sąd Rejonowy w K. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi, w trybie art. 37 k.p.k., sprawy dotyczącej zażalenia M. B. na postanowienie asesora prokuratury Rejonowej w K. (PR Ds (...)) o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień przez Prezesa Sądu Okręgowego w K., Wiceprezesów tego Sądu oraz jego sędziów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Wskazać należy, że instytucja określona w art. 37 k.p.k. ma charakter wyjątkowy, zaś odstępianie od zasady rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy może nastąpić tylko w razie zaistnienia sytuacji jednoznacznie świadczącej o tym, iż pozostawienie sprawy w gestii tego sądu sprzeciwiałoby się dobru wymiaru sprawiedliwości. Przekazanie sprawy w omawianym trybie może nastąpić tylko

wtedy, gdy w sposób realny występują okoliczności, które mogą stwarzać uzasadnione przekonanie o braku warunków do obiektywnego i bezstronnego rozpoznania sprawy w danym sądzie. Taka właśnie sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie.

Nie ulega wątpliwości, że sytuacja, w której wydano postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, które miałyby dotyczyć Prezesa i Wiceprezesów Sądu Okręgowego w K., a więc sądu nadrzędnego nad sądem właściwym miejscowo do rozpoznania zażalenia, powoduje, że w odbiorze społecznym może powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez Sąd Rejonowy w K., co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Pomimo braku oparcia w systemie organizacyjnym sądownictwa powszechnego, w odbiorze społecznym nadzór orzeczniczy sądów wyższych instancji, podobnie jak i wewnętrzny nadzór administracyjny sprawowany przez prezesa sądu okręgowego jest postrzegany jako nadzór hierarchiczny, czy też służbowy. Stąd też, dla uniknięcia sytuacji mogącej wywoływać negatywną ocenę pracy wymiaru sprawiedliwości, celowym jest przekazanie sprawy do innego sądu równorzędnego, w stosunku do którego sądem wyższego szczebla nie jest Sąd Okręgowy w K..

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.